

Vuonna 1989 Mikkeli oli synkkä ja outo paikka, ihmiset hankkivat elantonsa viljelemällä. Silloin Mikkeli oli todella pieni kaupunki, jossa asui vain 60 ihmistä. Lapsienkin piti tehdä rankkaa työtä, jotta he saivat ruokaa. Elämä oli hankalaa ja kurjaa, vettä piti säännöstellä tarkasti, että kaikille mikkeliläisille tuli saman verran vettä.

Mutta oli eräs tyttö, joka toimi piikana tallilla, hänen mielestään ruokaa oli liian vähän, ja hän aikoi tehdä jotain asialle. Pian hän kulki äitinsä luokse, ja kertoi ajatuksensa. Äiti ei ollut samaa mieltä, ja vastusti tyttärensä ajatusta. Mutta tyttö ei luovuttanut, hän halusi että ihmiset olisivat iloisia. Hän lahjoitti kaupungille oman vetensä, ja viljansa. Pian kaikilla ihmisillä oli hyvä asua Mikkeliissä, ja se teki tytön hyvin iloiseksi. LOPPU.

Netta Laine